

هو الأقدس الأعظم العليّ الأبهى

الحمد لله الذى توحد بالجلال و تفرّد بالاجلال و تقدّس عن الملal و تنزّه عن الآمال و هو الذى قدّر للأعمار الآجال و هو التاطق فى ازل الآزال و الظاهر فى المآل لا اله الا هو الغنى المتعال و الحمد لله الذى قبل عمل الذين انجذبوا من ندائه و اسكرهم رحيق وحيه و انطقهم بثنائه و عرفهم شمس جماله و اظهرهم فى ايامه و ايدهم على عرفان نفسه و وفّقهم على رضائه انه لهو المقتدر على ما يشاء لا اله الا هو المهيمن الفعّال الحمد لله الذى انار افق العالم بالتّبرّ الأعظم و اذا استوى على العرش بشّر الناس بظهور بحر الطافه و شمس افضاله طوبى لراسخ نبذ ما منعه و سرع الى افقه الأعلى و ويل لمن توقّف بما اتّبع اوهام الذين ظهروا بأثواب الرجال اكبر و اصلى و اسلم على الذين ما منعهم الهوى عن الله مالک الأسماء و بهم اشرق نجم العرفان فى اكثر البلدان و هم عباد مكرمون و هم عباد عاملون و هم عباد مقرّبون و هم عباد مخلصون و هم عباد فائزون و هم عباد قائمون على خدمة مولاهم و هم الناطقون بين العباد بالحكمة و البيان اشهد انهم فازوا بكوثر الحيوان الذى جرى عن يمين عرش الرحمن و فازوا بما لا فاز به احد من قبل ان ربنا الرحمن لهو الغنى الفضال

روحى لقيامكم الفداء و لاستقامتكم الفداء قد كنت جالساً ساكناً متفكراً فى امر الله و ما ورد عليه من عبادته اذا اتى احد من احبّاء الله بكتاب حضرتك فلما فككت وجدت رائحة حبّكم محبوبنا و محبوب من فى العالم و مقصودنا و مقصود من فى السموات و الأرض و قرأته و عرفت ما فيه من خدمتكم و قيامكم و ثنائكم و ما حملتموه فى سبيل الله و بعد قصدت المقام الأعلى مقرّر عرش ربنا الأبهى فلما دخلت و وقفت تلقاء الوجه عرضت ما ناديت به الله اذا تبسّم ثغر المحبوب و قال ليس له من فضل فى ذلك انا ايّدناه على ذكرى فذكرنى و عرفناه افقى فتوجّه الى وجهى و وفّقناه على خدمتى فقام عليها باذننى ان الفضل كلّهُ لنفسى و انا الفضال القديم لو لم يكن رشحات بحر فضلى ما عرفنى و لو لم يكن جذب آياتى من ملكوت ياننى ما توجه الى سبيلى

يا اسمى الجمال تفكّر فى الملوك و الذى كشفنا عنه لتطّلع بما نطق مولاك الحكيم ان ملكاً من الملوك كان مستغرقاً فى بحور الملك و لازياً بالدنيا و ما فيها من الزخارف و الألوان و فى احد من الليال تجلّت عليه شمس الانقطاع من افق ارادتى و كشفنا عنه انه ترك كلّ ما عنده و خرج عن البيت متوجّهاً الى البيداء و ما اطّلع به احد الا الله ربك و رب العالمين و لو نكشف على الناس كما كشفنا عنك كلّهم يقومون على خدمتى و ذكرى و ثنائى كذلك نطق لسانى لتكون من الفرحين ان ربك يحبّ المزاح فى بعض الأحيان و يمزح انه لهو الفعّال لما يريد ليس لأحد ان يعترض عليه فيما ظهر من عنده يشهد بذلك كتب الله العليم الحكيم انتهى

و آنچه از مراتب عجز و نیستی و اعتراف بر معاصی و قصور اظهار نموده بودید فرمودند یا اسمی انا عفونا عنک من قبل و قبلنا خدمتک و طاعتک و حضورک و لقائک و سمعنا حنینک و اینیک و صریحک و ضجیجک و زفرات قلبک فى حبّ الله ربک العزیز الحمید انتهى

و اینکه نوشته بودید خطای این مرتبه که توجه بارض خاء باشد بر خطایای قبل افزود بعد از عرض این کلمه نطق لسان الرحمن فى ملکوت البیان ما لا يقدر ان يعرفه احد من اهل الامکان لعمرک لا يقدر اقلام العالم ان يقوم بوصفه و لا افئدة العارفين بادراکه و در آخر بیان فرمودند بنویس باسم جمال عليه بهاء الله که این خدمت قبول بوده و خواهد بود چه که جناب

اسمى الحآء عليه بهآء الله بشما نوشتند و نشهد انه ممن اشتعل بنار محبة الله و كان مستغرقاً فى بحر فضله و فى مثل تلك الحالة لما سمع ما ورد فى ارض السجى صاح فى نفسه و اخبر الناس بما ظهر ان ربك لهو العليم الخبير ان اطمئن انا قبلنا ما عملته فى سبيل الله و كن من الشاكين ان امطار الفضل من سماء عنايتى كانت متوجهة اليك و لحاظ رحمتى ناظرة الى حبك ان اذكر ربك فى كل الأحوال بالحكمة و البيان انه يسمع و يرى انه لهو السميع البصير

ای جمال بعضی از نفوس بافق اعلى ناظر و بکمال شوق و اشتیاق و جذب و انجذاب در سبیل الهی از هیچ شیء مضائقه ندارند و بتمام میل در خدمت امر سبقت میگیرند اولئك اهل البهآء فى صحیفتى الحمراء و بعضی باین مقام بلند اعلى هنوز نرسیده اند لذا از خطرات قلبیه محفوظ نیستند ان ربك لهو العليم لذا حین ورود اخبار مذکوره بارض اقدس امر از مصدر امر مشرق و حکم منع از سماء مشیت الهی نازل از جمله باسم جواد علیه بهآء الله که طائف حول است امر شد که بارض تاء و قاف بنویسد که احدی چیزی مطالبه ننماید و همچنین بجناب اسم حاء علیه من کل بهآء ابههه من لدی الله امر شد در باره ارض خاء و کاف و طاء این فقره منع مخصوص بارض خاء نبوده کمال عنایت نسبت باحبای آن ارض از مشرق الطاف ظاهر قد نزلت لهم آیات من قبل لو یقرأها احد یطلع بفضل الله و رحمته علیهم ان ربك لهو الخبير شکى نبوده و نیست که هر نفسی از نفوس مذکوره که بخدمت قیام نمودند لله بوده و فى سبيل الله عمل نموده لذا البتة عملشان مقبول و اجرشان عندالله از قلم اعلى مسطور باید بکمال فرح و انبساط بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند انا نکبر على وجوههم و نذکرهم بما یقی به اسمائهم فى ناسوت الانشاء و فى ملکوتی البدیع انتهى

عرض این عبد آنکه این امر مبرم در وقتی نازل که اسامی نفوسی که بخدمت امر موفق شدند در ساحت اقدس بر حسب ظاهر مذکور نه و بعد از ذکر نفوس قبول شد و آنچه از وجوه رسیده بود امر شد مابین بعضی از احبای الهی که در آن ارض ساکنند قسمت شود و صورت تقسیم را حسب الامر جناب آقا میرزا محمد علی علیه بهآء الله از اهل قائن ارسال داشتند باید قسمی نشود که سبب تکدر نفوس مقبله گردد چه که جمیع عندالله معززند الیوم هر نفسی که بافق اعلى توجه نمود کمال عنایت در باره او بوده و هست چه که امر عظیم است از حق جل و عز میطلبیم کل را بقمیص استقامت مزین فرماید و از رحیق اطهر در کل حین بنوشاند انه لهو المعطى الکريم این بسی واضح و معلومست از یومی که کتاب اقدس از سماء مشیت نازل شد در سنین معدوده مستور بود تا آنکه جمعی از نفوس مقبله موقنه از اطراف از احکام الهی سؤال نمودند و بکمال عجز و ابتهال سائل شدند لذا امر بارسال کتاب اقدس شد و فرمودند احدی حقوق الهی را مطالبه نکند و این فقره معلق باقبال خود نفوس بوده تا آنکه سنین منتهی شد بسنة قبل و امر از مصدر امر صادر که هر نفسی بخواهد ادای حقوق الله نماید از او اخذ نمایند و فى الحقیقه این هم فضل بزرگست در باره عباد چه که سبب تطهیر و نعمت و برکت الهی است طوبی لمن عمل بما امر به فى الکتاب اگرچه آن حضرت معلومست بکمال حکمت و انقطاع عمل نموده اند و حرفی هم که مغایر امر باشد از آن جناب ظاهر نشد ولکن چون مخصوص این فقره عازم شدند لذا حکم منع نازل چه که بعضی از ناس ضعیفند والا فوالله الذی لا اله الا هو که عمل شما مقبول و سعی شما مشکور بوده و خواهد بود یومی از ایام از لسان مبارک این کلمه اصغا شد یا عبد الحاضر لدی العرش قد خلقنا کلک لخدمتی و ایامی و نصره امری و عرفان نفسی و التوجه الى وجهی و الحضور لدی باب رحمتی و ما عندهم هو کان رشحاً من بحر عطائی لو نطلب منهم ما اعطيتهم بفضلی لتشاهدتم غیر ما شهدتم من قبل ان ربك لهو العليم الخبير

و همچنین بلسان پارسی فرمودند اگرچه این عبد قادر بر ذکر آنچه از ملکوت بیان اصغا نموده تماماً نبوده و نیست ولکن آنچه در نظر مانده ذکر میشود فرمودند مع آنکه جمیع عالم از حق است و کل هم باین مقرر و معترف و آنچه هم باهل ارض داده شد از بخششهای بحر عنایت او بوده مع ذلک اگر امر بانفاق ما عندهم شود البتة بعضی را قاصر و متوقف مشاهده

نمائی و بعضی هم از تجلیات انوار شمس انقطاع بمقامی فائز که بکمال محبت و خلوص فی سبیل الله انفاق نمودند آنچه را مالک بودند این هم مشاهده شد انتهى

عرض این خادم فانی آنکه قسمی بشود که اهل ارض خاء مکدر نشوند و بطراز سرور باسم الله مزین گردند و این فقره عندالله محبوبست چه که کمال عنایت در باره دوستان از افق فضل مشهود و لائحتست و اینکه در باره مشار الیه مرقوم فرموده بودید که هدیه خدمت آن جناب فرستاد و اظهار نمود خدمت قابلی نماید انشاءالله خدمت ایشان قبول شده در هر حال قسمی بفرمائید که احدی محزون نشود امری که نفی و اثبات آن لله واقع شود البته محبوبست دیگر از برای احدی در این مقام حزنی باقی نخواهد ماند این قدر عرض میشود که این سفر شما لله بوده و جمیع اعمال نزد حق مشهود و واضح

و اینکه مرقوم فرموده بودید حسب الامر بارض خاء نوشتید که قبول نشد فرمودند این کلمه سبب حزن خواهد شد چه که گمان مینمایند که نزد حق مقبول نیستند باید قسمی بشود که جمیع مطلع شوند بآنکه لحاظ عنایت بایشان بوده و انشاءالله خواهد بود انتهى و سبب آنست که از قبل عرض شد انشاءالله جمیع بعنایات الهیه سرور و فائز باشند

و اینکه مرقوم داشتید که بعضی از آن نفوس که وجه داده اند از بابت حق الله داده اند فرمودند نعم ما عملوا لأنّ الحقوق كلمة انزلها الرحمن فی الكتاب بر کل لازم که بآن ناظر باشند و عمل نمایند و لکن چون آنچه واقع شد بر حسب ظاهر روایح دیگر بعضی از ضعفا از آن استنشاق مینمودند لذا حکم منع از سماء امر نازل آنه لهُوَ الحاكم المختار یا اسمی الجمال انا احببناک فضلاً من عندی و نحبک بعنایتی المهيمنة على العالم و نرى الذين زينهم الله فی ارض الخاء بطراز الخضوع و الخشوع و الخلوص ان ربك لهُوَ العليم المحيط هم الذين فازوا برحيق الوحي و اسكرهم كوثر عناية ربك الكريم انا نسمع و نرى من نطق بذكری و عمل فی سبیلی المستقیم لا يعزب عن علم ربك من شيء ان ربك لهُوَ العالم الخبير ان الذين طاروا فی هوائی و عملوا ما امروا به فی سبیلی سوف يرون انفسهم فی مقامات تعجز عن وصفها السن التاطقين انا نكبر من هذا المقام الأعلى الذي سمى بالسجن الأعظم فی كتاب الأسماء على وجه الذين آمنوا بالله رب العالمين و اقرؤا و اعترفوا بما انزله من سماء الفضل ان ربك لهُوَ المعطى القديم نسأل الله بأن يوقفهم على الاستقامة الكبرى لئلا تزل اقدامهم عما يذكر فی الابداع و عن نعيق التاعقين انتهى تا این مقام جواب دستخط عالی که از یزد ارسال فرموده بودند فقره فقره عرض شد ان الحمد لله رب العالمين

دستخط ثانی که از ارض صاد مرقوم داشته بودید در وقتی که این عبد خادم در خارج بلد بود رسید علم الله فتحته و قرأته وجدته مرتباً مطراً مشرقاً مبارکاً معطراً بذكر الله محبوبی و محبوبكم و مقصودی و مقصودكم و مقصود العالمين حق جلّ و عزّ شاهد و گواهست که این عبد نظر بنار مشتعل که از محبت الهی در صدر آن حضرت در فوران مشاهده نمود مره بعد مره قرائت کرد و بعد در وقتی مخصوص تلقاء عرش معروض گشت ان ربی لهُوَ السميع العليم اذا توجه وجه القدم الى الخادم و قال جلّت عظمته و کبريائه انا سمعنا ذکر اسمی و ندائه و مناجاته و رأينا توجهه و ابتهاله و انا مضرم نار حبی فی صدره و انا المقندر القدير یا اسمی قد اخذتنی الأحزان على شأن لو اذكر لك تنوح لی كنوح الفاقدين قد ظهر فی هذه الأرض ما لا ينبغي ان يظهر فی أيام الله و ظهوره و انا المظلوم الفريد قد جعلنا ارض السجن جنة من الجنان و انزلنا فيها البركة و اطلقنا سبیل الذين كانوا فی حصن متين و فتحنا باب المدينة يخرج منه من يشاء و يدخل فيه من يريد فلما ظهر ما ظهر وجدوا انفسهم فی ضيق مبين أنك لا تحزن من شيء ان ربك مع ما احاطته الأحزان أنه على فرح عظيم بشر الذين اقبلوا الى الأفق الأعلى بذكری و كبر على وجوههم من قبلي و انا الغفور الرحيم انا نذكر الذين آمنوا بالله فی الليالي و الأيام ان ربك لهُوَ الصادق الخبير كبر من قبلي على كل من نسب اليك من كل ذكور و اناث و من كل صغير و كبير انتهى و فقرات آخر مناجات آن جناب که مشعر بوصول لوح امنع و فرح و ابتهاج و شكر و حمد بود چون عرض شد اذا نطق لسان العظمة مره اخرى یا اسمی رأيناك متغمساً

فی بحر الرّضآء طوبی لک بما کنت فائزاً بهذا المقام الکریم کن فی کلّ الأحوال بمثل ما کنت کذلک یوصیک قلمی الأعلى
فی هذا السّجن المبین انتهى

و اینکه در باره لوح جناب ملا علی جان علیه بهاء الله ذکر نمودید فی الحقیقه همان قسمست که مرقوم داشتید امثال
این امورات سبب شد که مائده سمائیّه قطع گشت چنانچه مدّتی بود که قلم اعلی متوقّف بود یا حبیب فؤادی اگر عباد بآنچه
از مالک ایجاد مأمورند عمل نمایند لعمرك ترى العالم غیر العالم بلکه زیاده از آنست که آن حضرت مرقوم داشته‌اند چنانچه
وقتی از اوقات لسان قدم متوجّهاً الی الخادم فرمودند بعضی از الواح الهیّه که از سماء مشیّت محض عنایت نازل شده حال در
زیر تراب مانده شخصی که رافع آن بود از خوف آن را مستور داشته و الواح بعضی را بعضی ببعض دیگر داده‌اند انّ ربّک لهو
العلیم انتهى از این کلمه مبارکه مستفاد میشود که بسیار امورات غیر مقبوله در فقره الواح واقع شده از حقّ جلّ و عزّ شما و
این عبد و همه دوستان بخواهیم و بکمال عجز و نیاز بطلبیم و استدعا نمائیم که جمیع را بطراز استقامت و امانت و صدق و
وفا مزین فرماید فواللّذی انطق الأشياء باسمه الأعظم الأبهی اگر بنصایح مشفقّه الهیّه عمل مینمودند حال اشراق شمس کلمه
ربّانیّه از هر مدینه مشرق و ظاهر بود و از هر افقی طالع و لائح مشاهده میشد قد قضی الأمر و ینبغی للّسان ان یکون علی
صمت مبین انشاءالله از فضل و عنایت حقّ چنین دیده میشود که جمیع شاریان کوثر حقیقت بنار محبّت بشأنی مشتعل شوند
که جز یگانگی و یکتائی نماند تا جمیع بیک لسان ناطق شوند و بیک دست عامل گردند اگر دعاهاى این عبد نظر ببحور
عصیان باجابت مقرون نشود امید هست که دعای آن جناب و سایر دوستان عندالله مقبول گردد انّ لهو الفضّال انّ لهو الجوّاد
انّ لهو الرّحمن الرّحیم

عرض دیگر آنکه جناب زین‌المقرّین علیه بهاء الله الأبهی باین عبد مرقوم داشتند که شخصی از اهل مازندران باینجا
آمده و اراده شطر اقدس دارد و چون در ساحت اقدس عرض شد لوحی مخصوص جناب ملا علی جان علیه بهاء الله در این
ایام نازل و همچنین در باره آن شخص آیات مهمینه منیعه از سماء مشیّت نازل و ارسال شد و مخصوص امر شد که لوح
مخصوص را شخص حامل نزد شما بیاورد و بعد از زیارت آن حضرت لوح منیع را بصاحبش برساند

و عرض دیگر آنکه در وقتی از اوقات فرمودند که بجناب اسم جمال بنویس که توقّف زیاد در محلّی لازم نه بلکه باید
مثل ستاره سحری از افق هر دیاری طالع شوی تا بعضی از دوستان که افسرده‌اند بنار محبّت الهی مشتعل شوند همچنان که
غذا از برای اجساد لازمست همین قسم از برای ارواح واجب غذای روح مائده منیعه لطیفه طریّه است که از سماء عنایت
الهی نازل شده اگر غذای روح بآن نرسد البتّه ضعیف شود لذا گاهی بکمال حکمت بعضی اطراف توجه نمائید لأجل تبلیغ
امر آنچه لازم و واجبست تذکّر نفوس مقبله است تا جمیع باعانت الهی بطراز استقامت و امانت و صدق و ما یرتفع به امر الله
فائز شوند در این ایام از سماء مشیّت مالک انام لوحی در انقطاع و مقام او نازل در این مقام ذکر میشود که شاید سبب تطهیر
نفوس گردد و از حقّ جلّ و عزّ میطلبیم که جمیع را از این ریح بنوشاند و باین مقام اعزّ اعلی فائز فرماید و هر نفسی بطراز
انقطاع فائز شد البتّه امین و صادق و مستقیم مشاهده شود یا حبّذا هذا المقام الأطهر یا حبّذا هذا المقام الأنور یا حبّذا هذا
المقام الأسنى یا حبّذا هذا المقام الأعلى هذه صورة ما انزله الله فی الكتاب

بسمی الكتاب

الانقطاع شمس اذا اشرقت من افق سمآء نفس تنخمد فیها نار الحرص و الهوى کذلک یخبرکم مالک الوری ان انتم من
العارفین انّ الذی فتح بصره بنور العرفان ینقطع عن الامکان و ما فیہ من الألوان یشهد بذلک ربّک الرّحمن فی هذا المقام العزیز
الرّقیع ان انظر ثم اذکر النّعمان الذی کان من اعزّ الملوک و من قبله احد من الکیان اذا تجلّت علی قلبهما شمس الانقطاع

ترکا ما عندهما و خرجا عن بيتهما مقبلين الى العراء و ما اطلع بهما الا الله العليم ان النعمان كان مستويا على عرش الملك اذا اسمعناه كلمة من كلماتي العليا اهتز و تفكر و تحير ثم انتبه و قام و قال مخاطبا الى نفسه لا خير فيما ملكته اليوم و غدا يملكه غيرك كذلك نبهناه و انا المقتدر القدير فلما تنفس الصبح و طلع الشمس وجد الأمراء العرش متروكا تحيروا و تفحصوا في الأقطار الى ان يئسوا عما املوا انه لهو العالم الخبير لعمر الله لو نكشف الغطاء عن العيون كما كشفنا عنه لترى الناس يدعون الدنيا عن ورائهم و يتركون ما يمنهم عن هذا الأفق المنير طوبى لمن تنور بأنوار الانقطاع انه من اهل السفينة الحمراء لدى الله رب العرش العظيم طوبى لمدينة اشرفت شمس الانقطاع من افقها و لأرض اضاءت من انوارها لعمرى لو فازت هذه الديار بنور من اشراقها لما بلى البهائم بين الأعداء كذلك يقص لك مالک الأسماء لتكون من العارفين لو ابث لك ما ورد على المظلوم لتنوح و تبكى كبكاء الفاقدين اذا فزت بلوح الله و اثره ان اقرأ مرة بعد اخرى ثم اقرأ على الذين تجد من وجوههم نضرة الله العزيز الكريم كذلك رشح البحر الأعظم لتفرح و تشكر ربك العزيز الحميد اما الفرح بما توجه اليك وجه الله من هذا المقام الكبير و انزل لك ما يجذبك الى المقصود و يقربك الى مقامه المنيع البهاء عليك و على من شرب كوثر البقاء من ايدى عطاء ربه الرحيم

حال اگر نفسی بپصر طاهر خالصاً لوجه الله در این لوح ملاحظه نماید و تفکر کند یطّلع بما ینفعه و بما یرتفع به العالم یا حبیب فؤادی اکثری از ناس در دبستان جهل و نادانی تربیت شده‌اند و در مفاز کذب و نفاق سایر کجاست بینا و کجاست شنوا این الأبصار الحدیدة و الآذان الواعیة نفسی که حرف ثالث مؤمن به من ینظّره الله را بنصّ نقطه بیان روح من فی الامکان فداه بظلم و طغیان شهید نمود و همچنین شخصی که با او از ارض تاء به عراق آمد و همچنین نفوس دیگر هر یک را بی‌هائئى فتوى بر قتلش داد مع ذلک نوشته که نفوس مقدّسه را میکشند و زورکی می‌خواهند ریاست نمایند حال ملاحظه نمائید که حرف ثالث من ینظّره الله را از نفوس مقدّسه نشمرده و آقا جان مشهور به کج کلاه که خدای واحد شاهد است که از اعمال شنیعه او اهل این دیار بفریاد آمده بودند از ایران و استانبول و شام و این بلد استفسار نمایند تا حقیقت این نفس که خدمت شخص موهوم از نفوس مقدّسه شده معلوم گردد و آن شخص بزرگی که مرقوم داشته بودید که نفس موهوم مکتوبی باو نوشته ارسال داشته خوبست تفصیل آقا جان را از او سؤال نمایند چه که خواهر آقا جان در بیت نواب فریدون میرزا بوده و از جمله نفوس مقدّسه نفس موهوم رضا قلی بوده که خود آن جناب میدانند که برادرش در حضور آن حضرت ذکر مینمود که عدم ایمان من نظر بایمانیست که رضا قلی اخوی من ادّعا مینماید و من او را بهتر میشناسم و اعمال او را بهتر میدانم مع ذلک میبینم که او خود را یکی از اولیای این امر میدانند دیگر تفصیل او بر خود آن حضرت معلومست و مطّلع شده‌اند که بچه جهت از ساحت اقدس طرد شد و اگر از اتباع یحیی بود در عکا چه میکرد فوالله الذی لا اله الا هو ورد منه و من اخته ما ناح به سگان الملكوت اینها از نفوسی هستند که هر نفسی آنها را دیده شهد بکذبهم و نفاقهم هم الذین نبذوا امر الله و احکامه و اخذوا ما امرهم به اهوائهم یشهد بذلك ما انزله الرحمن فی الكتاب

لعمرك قد ذرفت العيون من اعمالهم و ذابت الأكباد بما ورد من ظلمهم على امر الله و سفرائه یشهد بذلك کلّ من تزین برداء الانصاف چه قدر محبوبست که شخصی از جناب مشیرالدوله سبب رفتن سید محمد را به استانبول سؤال کند تا معلوم شود نزد هر ذی بصری که این نفوس کذب موهومه چه مقدار سبب تضییع امر الله شده‌اند و از جمیع این امور گذشته خود آن جناب مطّلعند که احدی با آن نفوس معاشر نبود چند شهر بود که جمال قدم با احدی معاشرت نمینمود باب مسدود و لقا ممنوع و در آن ایام واقع شد آنچه واقع شد ان الخادم یسأل ربه بأن یعرف العباد ما عنده و ینصیبهم الى صراطه المستقیم تا این محل جواب دستخط آن حضرت است که از ارض صاد ارسال داشته بودند و چند شهر قبل جواب عرض شد ولیکن چون مطّول بود و حاوی هر قسم مطلب و بیانی و اطراف منقلب لذا ارسال نشد و تا الیوم که پنجم ماه مبارک رمضانست

در عهده تأخیر و تعویق ماند تا آنکه مجدداً در این چند یوم دستخط دیگر آن حضرت که در خارج ارض طاء یعنی امامزاده حسن مرقوم داشته‌اند علت انبساط قلب و انشراح صدر گردید بعد از اطلاع بساحت اقدس توجه نمود تمام آن را معروض داشت قوله جلّت عظمته و کبریائه

یا جمال مرّة نراک علی فرح مبین و طوراً علی حزن یکدّر به افتدة المخلصین اگر بفرح اعظم فائز شدید دیگر کدورت چه معنی دارد و اگر فی الحقیقه بفنای دنیا موقنید و بانبساط بساط مبسوطه حقّ مطلع ذکر قبض از برای چه بین یا اسمی الجمال هل تعرف من یکلمک أنّه لهو الذی انفق الکلیم روحه لندائه و الحیب للقائه و الروح لعرف قمیصه هل تبقی لک الأحزان بعد هذه البیانات الّتی جرت من عیون رحمة ربّک الرحمن الرّحیم نشهد أنّک انت من الفائزین و أنّک انت من الموقنین و أنّک انت من المطّلعین ای جمال اولاً آنکه در ایامی که بحر فرح در امواج است و اریاح سرور بظهور مظهر ظهور در هبوب لایق نیست نفوس مقبلة مستقیمه ذکر احزان نمایند مگر در مصیباتی که بحقّ راجع میشود و چون کدورات آن جناب از این جهت بوده لذا باسی نیست ولکن احزان شما بعنایات حضرت دوست بسرور مبدّل میشود چه که معزی اوست و مسلّی او حال احزان وارده بر مظلوم را چه باید کرد هل من معزّ یعزّیه او من مسلّ یسلّیه فیما ورد علیه لا ونفسه المهیمنة علی العالمین ای جمال ذکر احزان محبوب امکان دارای بحر تسلّی است طوبی للعارفین تفصیل این اجمال را حال وقت اقتضا نمینماید چه که عبد حاضر حاضر است و اراده آنکه مکتوب شما که فقره بفقره عرض نموده در ملکوت بیان جواب نازل شود که شاید آن جواب بمثابه روح حیّ حیوان در اجساد اهل امکان سرایت نماید و کل را بنفحات ایّام الله فائز کند أنّه لهو المقدرّ العلیم الحکیم ای جمال احبّا را که بافق رحمن توجه نموده‌اند و از ریح عرفان محبوب امکان آشامیده‌اند در کلّ احیان متذکّر دارید تا جمیع باخلاق طیبیه و صفات مرضیه که سبب ارتفاع امر الله است ظاهر شوند ای جمال اگر ارض سجن بطراز امانت مزین بود محبوب عالم محزون مشاهده نمیشد باید دوستان را بامانت و صداقت دعوت نمائید که شاید باین دو نیر اعظم که از افق سماء اوامر الهی مشرقست فائز شوند

در یکی از الواح پارسی این کلمه از سماء مشیّت الهی نازل امروز اعمال شایسته باید و افعال پسندیده شاید و هر عمل نیکی بنفسه مبلّغ امر است شاهد این مقال بیاناتیست که از قلم اعلی در الواح اخری ثبت شده اگر امروز نفسی بطراز امانت فائز شود عندالله احبّ است از عمل نفسی که پیاده بشطر اقدس توجه نماید و بلقای حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد امانت از برای مدینه انسانیّت بمثابه حصن است و از برای هیکل انسانی بمنزله عین اگر نفسی از او محروم ماند در ساحت عرش ناینا مذکور و مسطور است اگرچه در حدّت بصر مانند زرقاء یمامه باشد ای جمال بعنایت الهی مطمئن باش و بر خدمت امر قائم بشأنی که حوادث زمان و کدورات امکان ترا از خدمت محبوب عالمیان منع ننماید بلی کدورت از صفات بشریّت است در هر صورت انسان را اخذ مینماید و افسرده میسازد ولکن در نفوس مقدّسه اثر کلّی نداشته و ندارد جسد محزون ولکن روح در رُوح و ریحان چنانچه ابن مریم میگوید جسد محزونست و روح در فرح و سرور ای جمال این ذکر را بزرگ شمر چه که امطار رحمت رحمانی از سماء عنایت بر تو باریده ان اشکر و کن من الشّاکرین ان اشکر و کن من الحامدین انتهى

دیگر جای آن ندارد که این خادم فانی کلمه‌ئی معروض دارد چه که سلطان کلمات آن حضرت را ذکر فرموده و ملوک معانی بر سریر عنایت مستوی گشته یا حبیب فؤادی و المذکور فی قلبی اگر جمیع عالم و عالمیان یک گوش شود باصغای یک حرف از کلمة الله تماماً فائز نگردد آن حضرت شنیده‌اند و میدانند و التّاس فی انصعاق مبین چون ذکر امانت و

صدافت از لسان احدیّه ظاهر شد لذا این عبد دو لوح از الواح الله که در این مقامات نازل شده ذکر مینمایم تا آن حضرت بحکمت و بیان بر دوستان القا نمایند که شاید منتشر شود و کل به ما اراده الله فائز گردند

هو السلطان في ممالك البيان

قد كنّا تفكرنا في الأرض و سمعنا حديثها و اخبارها اذاً طلعت من غرفة من غرفات الفردوس حوريّة نورآ و سارت الى ان قامت في وسط الهوّاء و نادت بأحسن الأصوات يا ملأ الأرض و السّموات اتّي حوريّة سمّيت بالأمانة في الصّحيفة المرقومة المستورة قد كشفت عن وجهي باذن مالكي لتنظروا حسنى و جلالى و جمالى و خلّقى و خلّقى و تشاهدوا عيني الكحيل و وجنتى الحمراء و غرّتى الغرّاء و غدائرى السّوداء اقسمكم يا ملأ الانشاء بمولى الورى و سلطان الآخرة و الأولى بأن لا تحبّونى بحجبات الخيانة و الحرص و الهوى و لا تدعونى بين ايديها لعمر الله انّ الخيانة من اعدائى و شأنها الضّعيفة و البغضاء اسألكم بالفرد الأحد بأن لا تسلّطوا علىّ عدوى الألدّ ان ارحمونى يا اهل الأرض و لا تكونوا من الظّالمين كذلك انزلنا لك الآيات و عرفناك بالتلويح ما ورد علينا فى السّجن الأعظم لتكون من العارفين انا نحمد الله بما ورد علينا من البأساء فى سبيله المستقيم انك اذا قرأت اللّوح و عرفت ما فيه ذكر احبّتى من قبلى و كبر على وجوههم من لدى المظلوم الغريب

بسمى البديع

كتاب الصّدق نزل بالحقّ من لدن عالم خبير أنّه لرسول الصّدق الى البلاد ليذكر النّاس الى مقامه الرّبيع و يعرفهم شأنه الأعلى و مقرّه الأبهى و يريهم جماله الأبدع و مقامه الأرفع و سلطانه الأمتع الأعزّ البديع لعمر الله أنّه يمشى و عن يمينه يمشى الاقبال و عن يساره الاطمينان و عن امامه اعلام العزة و عن ورائه جنود الوقار يشهد بذلك مجرى الأنهار أنّه بكلّ شىء عليم أنّه ينادى و يقول يا معشر البشر اتّي جتّكم من لدى الصّدق الأكبر لأعزّكم علوّه و سمّوه و جماله و كماله و مقامه و عزّه و بهائه لعلّ تجدون سبيلاً الى صراطه المستقيم تالله انّ الذى تزين بهذا الطّراز الأوّل أنّه من اهل هذا المقام المنير ايّاكم يا قوم ان تدعوه تحت مخالب الكذب خافوا الله و لا تكونوا من الظّالمين مثله مثل الشّمس اذا اشرقت من افقها اضاءت بها الآفاق و انارت وجوه الفائزين انّ الذى منع عنه أنّه فى خسران مبين انا نقول يا ايّها الرّسول هل تقدر ان تدخل المدن و الدّيار و هل تجد لنفسك فيها من معين أنّه يقول ليس لى من علم انك انت العليم الحكيم انا نزلنا هذا اللّوح فضلاً من عندنا لتذكر النّاس بما فيه من لدن أمر عظيم البهاء عليك و على من يقرأ آيات الرّحمن بالروح و الرّيحان و يكون من الرّاسخين

در این سنه اكثر آيات از قلم اعلى جارى يعنى حقّ جلّ جلاله خود مرقوم فرمودند و ذكر انقطاع و امانت و وفا و صداقت و ساير صفات عاليه در اكثرى از الواح ظاهر و مشهود است و چون بعض امورات غير مرضيه در اين ارض واقع شد لذا قلم اعلى نظر بتربيت عباد در ذكر اعمال و اخلاق و صفاتى كه سبب علوّ نفوس مقدّسه و ارتفاع امر الله و اطمينان اهل عالم و حفظ كل است مكرّر اظهار فرموده آن حضرت و اين عبد بايد بكمال تضرّع و ابتهال از حقّ تعالى سلطانه بطليم كه عباد خود را بآنچه رضای اوست موفق فرماید و بطرازی كه لایق و سزاوار است مزین نماید أنّه لهو المقتدر المتعالى المجيب الغفور الكريم

عرض دیگر آنكه نفوسى كه ذكرشان در دستخطّ عالى بود بعد از عرض بساحت اقدس مخصوص هر يك آياتى از سماء عنايت نازل انشاءالله جميع بأن فائز شوند و بلسان ظاهر و باطن تلاوت نمایند هذا ما نزل لأخت ضلع حضرتك

هو الأقدس الأعظم

يا جمال ان افرح بما يذكرک الغنی المتعال فی هذا الیوم الذى ینوح العدل کنوح الثکلی بما اکتسبت ایدی الظالمین تالله قد سکن هیکل العدل علی التراب و هیکل الظلم علی سریر العزّ بغرور مبین ولكن لعمرك انّ السریر یضحک علیه و الهوآء یشّره بالعذاب و المكان یتعید منه بالله ربّک المقتدر القدير ان انظر ثم اذكر الذى جعله الناس اماماً لأنفسهم من دون الله الذى سمى بالرقشآء فی کتاب الله العلیّ العظیم قد ارتکبت ما نأح به الرسول و صاحت به البتول ولكنّ القوم فی شقاق بعید ان ربّک قد اخذها بسلطان من عنده و جعلها عبرة للذین کفروا بالله مالک هذا الیوم البدیع یا جمال لا تحزن فی شیء الله قد اخذ فی هذا الظهور کلّ ظالم ظلم و يأخذ الذین تراهم الیوم علی ارائک الفتوی من دون بیّنة من لدى الله العلیم الخیر یضحکون فی بیوتهم و ینوح من ظلمهم اهل الفردوس و المألّی الاعلی یشهد بذلك مالک الاسماء فی هذا المقام الذى سمى بکلّ الاسماء فی کتاب الاسماء من لدى الله العزیز الحمید

ان یا قلم دع ذکر الرقشآء ثم اذكر التی اقبلت و سمعت و آمنت و فازت الی ان طارت الی الرقیق الاعلی و الجنة العلیا المقام الذى فیہ ینادی لسان القدم الملك لجمالی القدیم یا جمال لعمری انّ الورقة طارت الی السدرة و تشهد کما شهدت فی الايام الفانیة ان ربّک لهو الرقیب الشّهد یا ایتها الورقة انا نذکرک فضلاً من عندنا ان ربّک لهو الفضال الکریم اشهد انک آمنت بالله و اقبلت الیه فی یوم فیہ ظهر الفزع الاکبر بما اکتسبت ایدی الغافلین البهآء علیک من لدنا و علی اللائی فزن بکلمة الله العزیز الجمیل ان افرح فی الجنة العلیا بما شهد لک الله اذ کان مستویاً علی عرشه العظیم

و نذکر فی هذا المقام من سمى بالصّمد لیفرح بذكر الله الفرد الأحد الغفور الرّحیم یا صمد ان اطمئنّ بفضل الله و رحمته الله ذکرک بالحقّ و یذکرک فضلاً من عنده لتکون من الشاکرین تمسک بکتاب الله و سننه ثم احمده بهذا الفضل الذى لا یعادلہ ما خلق فی الأرض ان ربّک لهو الصادق الامین انا ذکرناک و ضلّک فی هذا اللوح و نذکر امّها التی آمنت بالله ربّ العالمین لا تحزنوا بما ورد علیکم لعمر الله ستفتنی الدّیاء و ما فیها و یقی ما قدر لکم فی ملکوتی العزیز المنیع قد کنزت اسمائکم فی هذا الكنز الذى سمى باللوح بلسان الله و انه لیكون باقیاً ببقآء اسمائه یشهد بذلك کلّ عارف بصیر انتهى

عرض میشود این لوح از سماء مشیت ربّانی مخصوص امه الله خدیجه که در لوح مبارک به ورقه نامیده شد نازل علم الله انها فازت بما لا تعادلہ السموات و الأرض فی الحقیقه در این لوح بدیع منیع حضرت شما و جناب عبد قبل صمد و ورقه و ضلع آن حضرت جمیع بعیایات مخصوصه الهی فائز شده اند روح العالم لعنایه الفداء و ذکر شهادت نورین نبّیین هم در آن شده و همچنین کاظم علیه و علیهما بهآء الله اگرچه مقدّمه ارض صاد سبب شعله اکباد و نوحه و صیحه عباد شد و لكن انسان بصیر که درست تفکر نماید و منقطعاً عن الامکان نظر کند مشاهده مینماید امری اعزّ از آنچه واقع شده نبوده و نیست چه که این عبد از اوّل تا حال از تفصیل امور نورین نبّیین مطّلع است ایشان در عراق بساحت اقدس فائز شدند و کمال عنایت در باره ایشان ظاهر و این فقره در اوّل منافی خیالات بعضی واقع شد و لكن ید قدرت الهیه ایشان را بلند نمود و بطراز عزّت مزین فرمود و از سماء مکرمات برکت بر ایشان مبذول داشت تا آنکه بمقامی رسیدند که آن حضرت دیده و شنیده اند و بعد از مراجعت از ساحت اقدس بارض صاد دو عریضه معروض داشتند و همین امری که واقع شد بکمال عجز و ابتهاج آن را از غنی متعال مسئلت نمودند حال ملاحظه نمائید الحمد لله تا بودند از عنایت حقّ بکمال عزّت مابین عباد ظاهر و بقسمی القای حبّ ایشان در قلوب شد که احصای آن را جز حقّ قادر نبوده و نیست و در آخر عمر بشهادت کبری که خود خواسته بودند فائز گشتند و بعد هم مشاهده نموده اید که از قلم اعلی در باره ایشان چه نازل شده لعمر الله بما نزل لهم تنوح الأشياء و تصیح الصّخرة و یکی اهل الفردوس اگر نفسی مالک جمیع دنیا باشد و انفاق نماید باین مقام فائز نخواهد شد و این مقامیست که

جميع مرسلين و مقرّبين آن را آمل بوده و هستند تا حال قریب صد لوح در این مصیبت کبری نازل شده بل ازید چه که در این ایام هم مشاهده میشود در بعضی از الواح ذکر شهدا مذکور است حال کدام شأن اعلای از این شأن و کدام مقام اعظم از این مقام است وقتی از اوقات فرمودند یا خادم امثال این امورات حادثه اگرچه سبب و علّت احزان لاتحصیه بوده و هست ولکن علّت ارتفاع امر الله است باید از اموری شکایت نمود که سبب و علّت تضییع امر بوده از حقّ جلّ و عزّ میطلبیم کل را هدایت فرماید و به ما یحبّ و یرضی مؤیّد نماید و فرمودند بنویس یا جمال امر الله در ارض سجن اعزّ از کلّ شیء مشاهده میشود و حال در مقامی واقف که ذکر آن سبب احزان جدیده میشود انّ ربّک لهو الصّابر الحلیم انتهى

اینکه مجدداً ذکر ارض خاء فرموده بودید عرض شد هذا ما اشرق من افق البیان

یا جمال بشرهم بفضلی و عنایتی و رحمتی الّتی سبقت العالمین انا ذکرناهم و نذکرهم انّ ربّک لهو المعطی الکریم قد قبلنا ما ارسلوه بعد حضور اسمائهم لدى العرش انه لهو الفضّال الحکیم انّ الذین ذکرک اسمائهم فی کتابک قد ذکرناهم بذکر انجذبت به افئدة المخلصین و نکبر من هذا المقام علی وجوههم و نبشرهم بأنّ لهم مقام عزّ کریم انّ الفضل بیده یعطی من یشاء ما یشاء و یقدر لمن اراد ما تقرّ به عیون النّاظرین انتهى

و اینکه در باره جناب میرزا علی رضا مرقوم داشته بودید عرض شد هذا ما انزله الرحمن فی الجواب

هو النّاطق بالحقّ فی ملکوت البیان

سبحان الذی انزل النّعمة و اظهر الکلمة و انّها لهی الصّراط قد نصب بالحقّ من لدى الله المهیمن القیوم و انّها لهی المیزان الأكبر ولکنّ القوم هم لا یفقهون و انّها لهی الصّور الأعظم الذی نفخ فيه و انصعق من فی السّموات و الأرض الا من انقذته ید اقتدار ربّک العزیز الودود طوبی لک بما اقبلت الی الأفق الأعلى اذ اعرض عنه الوری انّ ربّک لهو الحقّ علّام الغیوب طوبی لقویّ کسر اصنام الأوہام مقبلاً الی الله ربّ ما کان و ما یكون قد ذکر اسمک فی کتاب اسمی الذی آمن بنفسی و اعترف بما اعترفت به فی ملکوتی و حضر تلقّاء عرشی و طاف فی حولی و طار فی هوائی و حمل الشّدائد فی سیبلی و انه سمّی بالجمال من لدى الله مالک الوجود و ذکرناک لتفرح و تكون من الذین نطقوا بثناء الله العزیز المحبوب انا ذکرنا کلّ من اقبل الی الوجه لیكون ذکرى کنزاً له فی ملکوتی الممتنع المرفوع کذلک ذکرناک و انزلنا لک ما قرّرت به العیون انتهى

و همچنین در ساحت اقدس ذکر جناب بزرگ علیه بهاء الله که در دستخطّ آن حضرت بود معروض گشت هذا ما

تکلم به لسان العظمة

هو الأعزّ الأقدم الأبهى

قل سبحانک یا من بیدک ملکوت الأسماء و فی قبضتک زمام الأشياء اسألك بالاسم الأعظم الذی به اضطرب الأمم الا من حفظته ید اقتدارک بأن تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک علی شأن لا یمنعنی نعیق الجهلاء الذین نبذوا احکامک عن ورائهم و جادلوا بآیاتک و جاحدوا امرک و اعرضوا عن جمالک ای ربّ فأنزل من سحاب رحمتک ما ینبت به نبات حکمتک و اوراد عرفانک فی صدور الذین فازوا برحیق و حیک و کوثر الهامک ای ربّ اید کلّ مقبل علی نصره امرک و الاستقامة علی حبّک انک انت الذی لم تزل کنت مقتدراً علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم ثمّ اکتب لی یا الهی ما ینبغی لسماء جودک و بحر فضلک انک انت الفضّال القدیم لا یعزب عن علمک من شیء تسمع و ترى و انک انت السّميع البصیر انتهى

و همچنین اسامی دیگر علیهم بهاء الله که در کتاب آن جناب بود فرداً فرداً عرض شد مخصوص هر یک آیات بديعه منيحه نازل انشاءالله بأن فائز شوند

هو الأقدس الأبهي

يا نصر انّ المظلوم شاهد اقبالك و توجهك الى الله و انزل لك ما تقرّ به عينك و يفرح به قلبك و قلوب السّامعين ان افرح بذكرى اياك ثم اشكر ربّك الكريم انه توجه اليك من شطر سجنه الأعظم و ذكرک بما هو اعزّ من بحر الحيوان عند ربّك الرّحمن ان اشكر و قل لك الحمد يا مولی العالمين البهاء عليك و على ضلعك الّتي آمنت بالله الفرد الخبير
ان يا قلم الأعلى ان اذكر من سمّي بمؤمن ليفرح بذكر الله مالک المآب انا ذکرناک من قبل فضلاً من عندنا و انا العزيز الوهاب طوبى لنفس اقبلت الى ملکوتي و شربت رحيق عنايتي من ايادي عطائي و نطقت بذكرى البديع قد كان ذکرک في کتاب اسمی و نزّلت لك هذه الآيات الّتي لا تعادلها خزائن السموات و الأرضين البهاء عليك و على ضلعك الّتي فازت في ايام الله الفرد الخبير

و نذكر من سمّي بعلى الّذى اقبل الى الأفق الأعلى و نوصيه بما يرتفع به امر الله مالک الایجاد يا على ان استمع ندائي ثم افرح بذكر ربّك الّذى به انارت الآفاق طوبى لسميع سمع نداء المظلوم و لوجه انقطع في سبيله عن كلّ الجهات البهاء عليك و على ابنک الّذى آمن بالفرد الواحد المختار

انا نذكر على عسکر الّذى آمن بالله مالک القدر في يوم فيه اضطرب كلّ ذی فضل و اعرض كلّ فقيه و اعترض كلّ حکيم الا من شاء الله ربّ العالمين کم من علم جعلناه ناراً لصاحبه و کم من عليم تركناه و جعلناه عبرةً للتّأظرين و کم من غنيّ غره الغناء الى ان اعرض عن مالک الوری و کم من فقير فاز بکوثر البقاء في ايام الله الملك العزيز الحميد
و نذكر من سمّي بشيرعلى ليوقن كلّ مؤمن انا نذكر من ذکر ربّه العليّ العظيم ان استمع ندائي انه يناديك من شطر سجنه البعيد فاسأل الله بأن يجعلک مستقيماً على امره و ناطقاً باسمه العزيز البديع

ان يا قلم ان اذكر من سمّي بميرزا ليفرح بذكر مولاه و يكون من الرّاسخين يا ايّها العبد توکل على الله في كلّ الأمور ثم اذكر ايامی و بلائي و ما ورد على نفسي و اصفیائی الّذين آمنوا بآياتي و اقبلوا الى افقى المبین كذلك انزلنا الآيات فضلاً من لدنا ان ربّک لهو المنزل الكريم

هو الأقدس الأعظم الأبهي

يا محمّد قبل تقی ان استمع النداء من شطر عكّاء المقام الّذى سجن فيه هذا المظلوم الغريب قد احاط النداء من فی الأرض و السّماء ولكنّ النّاس اكثرهم من الغافلين طوبى لك بما نبذت الأوھام و اقبلت الى مالک الأنام الّذى اتى بسلطان مبین نعيماً لك بما اخذت رحيق العرفان و شربت باسم ربّك الكريم کم من عبد اعرض في ايام الله عن مطلع الوحى و کم من عبد اقبل و اخذ ما اوتى من لدى الله ربّ العالمين كذلك تنفّس صبح البيان اذ كان هيكل الرّحمن مستویاً على عرشه العظيم البهاء على من ذکرک في کتابه و عليك و على ضلعك الّتي نسبها الله الى اسمه انه لهو العالم الخبير

يا اسمی الجمال انا نذكر احبائي كلّهم اجمعين و تكبر على وجوههم من شطر سجنی و نصلى عليهم و نذكرهم في كلّ بکور و اصیل يا جمال بشرهم ببحر عنايتي و سماء فضلى و شمس رحمتي [الّتي] احاطت العالمين قل تالّه انّ القلم الأعلى يتحرّك على ذکرکم و وجه القدم توجه الى وجوهكم من هذا المقام العزيز المنيع ان افرحوا بذكرى ثم اشربوا باسمی

العزیز البدیع انا نأمرکم بالفرح و نذکر حزنی فی هذا الیوم الذی فیہ سمعت اذنی ما ورد علی اختی من معشر الظالمین نشهد أنّها اقبلت و فازت و طارت فی هوائی و سمعت ندائی و تحرّکت باذنی و ارادتی کذلک شهد القلم الأعلى ولكنّ القوم اکثرهم فی ربّ مبین طوبی لمن زارها و توجّه الیها خالصاً لوجه ربّه المنعم المعطى الکریم

ای جمال نقطه بیان میفرماید کل از برای این بوده که در آن محضر اقدس انور اعلى مذکور آیند حال ملاحظه نمائید و قدر این فضل را بدانید که قلم اعلى در حینی که جمیع احزان او را احاطه نموده بذکر احبّای خود مشغول است لعمری لم تمنعنی جنود الامکان و لا حوادث الدنیا قد نطقت فی کلّ الأحيان و دعوت الكلّ الی الفرد الخبیر جمیع دوستان را از قبل مظلوم آفاق تکبیر برسانید این سنه چند مصیبت واقع شده و در این آخر خبر اخت در ظاهر بساحت اقدس معروض افتاد و فی الحقیقه مظلومه بوده و سرّاً بر او وارد شد آنچه که غیر حقّ از احصای آن عاجز است طوبی لها و بهائی علیها بما صبرت فی الله و حملت الشّدائد فی سبیلہ المستقیم انتهى

عرض دیگر آنکه الواح متعدّده از سماء عنایت الهیّه مخصوص آن جناب ارسال شد از جمله بصحابت جناب آقا سید علی اکبر علیه بهاء الله لوحی مخصوص آن جناب و الواح اخری و همچنین مع جناب ابن اصدق المقدّس علیهما بهاء الله لوحی مخصوص آن جناب نازل و ارسال شد و حال هم لوح اعزّ مانع با پوسته ارسال شد مع این عنایات الهیّه و فضلهای ربّانیّه باید آن حضرت در کلّ احیان بکمال روح و ریحان بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند بشأنی که بیهوشان باده غفلت بهوش آیند و پژمردگان وادی اوهام تازه شوند و مردگان قبور اعراض زنده و پاینده گردند البهّاء علیک و السّلام علیک و الرّحمة علیک و عنایة الله علیک

عرض دیگر آن حضرت استخبار فرمایند که ابن جناب مشکین قلم اگر در ارض طاء باشند و ممکن باشد باین جهات توجّه کنند البتّه باین سمت روانه نمایند که بروند نزد جناب مشکین قلم اگر این فقره مجرا شود بسیار محبوبست البتّه آن حضرت منتهای جهد را مبذول فرمایند

هو الأعزّ الأبهى

بکلی فداک یا من کنت قائماً لخدمة امر الله المقتدر العلیّ الأعلى در دو پوسته قبل بحضور انورت عریضه قلمی و مذکور گردید و در این وقت هم این ورقه منیع و لوح منبع ارسال ارض قاف خدمت جناب سمندر علیه بهاء الله گردید که ایفاد حضور مبارکت دارند الحمد لله بجوهر جواهر عنایات حضرت دوست مدام مفتخر و فائز بوده و انشاءالله خواهید بود یشهد بذلک ما ارسلته الی حضرتک چون نظر بثقلت پوسته در این ورقه مبارکه بهمین قدر اکتفا رفت تا معلوم باشد که وفا را و عهد را از نظر و قلب محو نموده ام الفانی جواد محبوبان حقیقی آقایان معنوی روحی لتراب اقدامهم الأطهر فدا بذکر خیر آن دوست روحانی را ذاکر و کذلک احبّای این ارض

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داناو شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۱، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر